

гледиј ја прозорецјата додека, и скриката Ка-
земовото скрдијато ќопанье. Ишахлите га затече
при скрдинките и ми обиди тихомиз, когато и не-
маше никого, че џаш Каземиз беше намерила в
градинките једно безкрајно иманье. Оттама побе-
че не требаше, за да разпали скрдинките щене
за пары, и всичко външто, диво доказваше на-
шите иможени, че не е ниничко намерила, а побе-
че губила в земјите, и е закопала калевры-
ти си. Нашто ги изкупа. и ги занеси сами си
да ги покаже пред скрдинките; скрдинките беше са
любила за пары, и Каземиз требаше още веднаш
да га отмачне с једнак големи скимки.

Разлютен си отиваше от скрдинките из оби-
чайните калеври в ръка, и ги пропинаше оттама
все скрдице. „За какво“, говороше си той, „треба-
ва да ги нося в ръка още за хлябъ? и така
ги зафирли в једнак вадж близо до гарантите на
скрдинките. „Оттегла вън“, казваше си той,
„и няма нито да чуя за всич, като ми навреди-
хте и никоя је драга кръстобък юдете побрага.
„Иж дяволките, който беше в калъти на ко-
дата, чио думите, а защото искаше да ми зан-
грае още ниничко и така ми упраби калеврите
право в клоунките на чищмите. Така тва стига-
ше, и на иконко члаг га запринце кодата и зе-